
Kjell Egge

MINNEORD

ERLEND SOMMER LANDSEND

ØYSTEIN KALSNES JØRSTAD

NILS EIDE

PER SYRDALEN

AMUND RINGVOLD

Øyelege Kjell Egge døde 9. januar 2024, nær 99 år gammel. Han ble født på Stord 1. mai 1925, tok eksamen artium ved Firda gymnas i 1945, ble cand.med. i Bergen 1952, spesialist i oftalmologi i 1961 og dr.med. i Oslo i 1984.

Hans virksomhet som øyelege startet ved Øyeavdelingen i Tromsø, etterfulgt av en rekke vikariater rundt om i landet, slik praksis den gang var for å komme inn på den spesialiseringen man ønsket. Det meste av perioden fra 1961 til han ble pensjonist i 1992 var han spesiallege på poliklinikken ved Rikshospitalets øyeavdeling, men allsidig som han var, fungerte han i perioden 1983–85 også som konstituert

dosent/professor. Han hadde et stort engasjement for samfunnsspørsmål som kommunalforvaltning og folkehelse, og han tok derfor permisjon fra øyefaget for å være assisterende fylkeslege i Vestfold i 1977–78.

Vitenskapelig interesserte Egge seg for flere problemstillinger. Hans doktoravhandling omhandlet fysiologiske endringer i synsfeltet som kommer med alderen. I tillegg var han opptatt av øyesykdommer hos barn, bl.a. blødninger i øyebunnen hos nyfødte og prematuritetsretinopati, og han ivret for å forsøke frysebehandling av perifer netthinne før dette ble standard terapi. Videre initierte han innsamling av data ved en spesiell type grønn stær og la med det grunnlaget for en senere doktoravhandling ved avdelingen. Han var også den første øyelegen i Norge som beskrev og publiserte øyemanifestasjoner ved AIDS (1985).

Kjell Egge var ikke bare interessert i folkehelse profesjonelt, men også privat. Han kastet seg kanskje litt sent på joggebølgen, men holdt deretter på jevnt og trutt til knærne sa stopp, for deretter å gå over til svømming. Han snakket ikke mye om sin lidenskap for idrett, men et søk på nettet avslører at han over en lang periode var meget aktiv, som del av en veterangruppe som møttes jevnlig både i Norge og ellers i Skandinavia. I perioden 1987–2010 deltok han i en rekke friidrettsøvelser, som ulike løp (fra 100 m til 10 000 m), hekkeløp (80 m, 110 m, 300 m), høyde, stav, lengde, tresteg, diskos, slegge og vektkast, alt dette i aldersspennet 62–85 år. Hvorvidt en slik uvanlig innsats innen fysisk fostring økte levealderen, kan sikkert diskuteres, men det gav åpenbart glede, mestringsfølelse og fellesskap.

Frem til de siste årene av pensjonistlivet møtte Egge opp på den ukentlige morgenundervisningen ved Øyeavdelingen i Tønsberg. Der fulgte han interessert med og delte sine mange erfaringer. Han var spesielt opptatt av hvordan det gikk med de unge legene på avdelingen. Med sin vennlige væremåte viste han omsorg for dem som var i begynnelsen av karrieren, og han understreket på en naturlig måte behovet for å bli sett, særlig som fersk lege.

Kjell Egge var en god kollega, en det var lett å samarbeide med, en man kunne stole på. Han hadde et vinnende vesen og var løsningsorientert – verdifulle egenskaper i et kollegium bestående av sterke personligheter. Vi lyser fred over hans minne.

Publisert: 26. februar 2024. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.24.0078

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 14. juli 2026.